

E greu să dai credență poveștilor legate de industria sănătății până să te confrunți cu iadul sistemului. Din fericire, eu am fost ferit de astfel de experiențe, însă nu același lucru îl poate spune un bun prieten de-al meu, mai presus de banuiala ordinară a minciunii și înfloriturii.

Crestin cu vorba și, încercând pe cât posibil, și cu fapta, amicul meu s-a decis să-i dea o mână de ajutor unui apropiat aflat într-o grea suferință. Așa că s-a dus la Institutul Național de Hematologie pentru a dona sânge în contul prietenului său. A completat formularele și apoi a așteptat la coadă o oră și jumătate până să se facă recoltarea.

Nu l-au speriat nici holurile murdare și nici asistentele indifferente, care discutau despre tehnica punerii muraturilor, alături de un doctor plictisit, în timp ce pompa de sânge funcționa mecanic. După ce recoltarea a luat sfârșit, s-a sculat fără probleme de pe scaun și a plecat acasă calm, cu conștiința gâdălită, mandru de o faptă bună.

Episodul acesta banal a fost uitat în rutina săptămânilor următoare. Până într-o zi când un plic semnat de o doamnă a Institutului Național de Hematologie îl anunța pe prietenul meu că au apărut probleme în analiza sângelui și că e indicată o vizită la spital. Trezindu-se ușor, cu o presimțire incomodă, a lăsat balta toate treburile și a zburat spre sediul din apropierea bulevardului Titulescu. A fost trimis către o asistentă care i-a luat sânge pentru o probă suplimentară. Când a întrebat dacă e ceva în neregulă, aceeași persoană i-a recomandat să discute mai bine cu "doamna doctor". A urmat o așteptare nervoasă, sacadată de o mulțime de pași mici desfășurați pe un culoar întunecat. Când a fost primit în cabinet, doamna doctor le-a pofit pe celelalte asistente afară, l-a invitat să ia loc, iar apoi i-a spus pe un ton moderat că analizele indică prezența virusului HIV.

Picioarele prietenului meu s-au înmuiat rapid, inima a început să-i pulseze salbatic, iar mintea a încercat să deruleze imagini din trecut. Celorlalte câteva întrebări venite din partea medicului le-a răspuns în doi peri. Până să-și revină cât de cât, s-a trezit în fața Institutului nedumerit și, oficial, bolnav cu o boală fatală. Și-a adus aminte doar că analizele i se vor repeta și că ar trebui să stea liniștit până atunci.

Liberal din fire, a încercat să nu acorde prea mare importanță verdictului preliminar provenit de la stat. A spus o rugăciune, s-a închinat și a făcut un alt test HIV la Medlife. Până a doua zi, când urma să primească răspunsul, s-a consumat în gânduri negre. Noaptea nu a putut să doarmă, ars interior de grijile bolii.

Rezultatul i-a venit a doua zi. Era negativ. A urmat o ușurare parțială, după care o nouă vizită la celebrul Institut pentru a se lămuri ce a fost în neregulă la analizele inițiale. Discuția cu asistentele nu l-a satisfăcut deloc. Nu-și putea da seama cum două teste pot indica rezultate opuse, dar răspunsurile primite au fost neconcludente. Una dintre ele i-a spus că se mai întâmplă să apară probleme, dar “nu la ei, ci la privați, că folosesc teste mai vechi”. Potrivit urmașilor lui Asclepios, noile analize efectuate de Institut, prin testul Western Blot, vor lămuri definitiv problema. Așa că amicul meu a plecat acasă cu o nedumerire și cu multe griji pe cap.

Înca trei săptămâni de așteptare nu îi pareau puțin de îndurat, dar nu prea avea de ales. Când s-a făcut timpul, a sunat într-o vineri, însă i s-a transmis să revină miercuri. În ziua cu pricina a cerut prin telefon rezultatele, dar o voce gravă i-a replicat că nu îi le poate da decât personal și, “oricum, nu l-ar ajuta cu nimic”. A fugit din nou spre Institut, unde a aflat că, atât primul, cât și al doilea [Western Blot](#) sunt pozitive. Vestea a primit-o mai puțin prost deoarece avea deja un antrenament, dar nu i-a picat bine.

A luat hotărârea să vorbească la Spitalul Matei Bals cu un medic infecționist. Vroia să obțină ceva mai multă pricepere și poate câteva alternative. Printr-o “pila” a stabilit o întâlnire cu doctor reputat, dar acesta nu putea să-l primească decât peste șapte zile. Nervii au început să-și facă de cap.

Vizita la Matei Bals nu a fost un succes. Ba, dimpotrivă. A aflat că Western Blot e cvasiinfailibil, medicul s-a mirat că două teste, efectuate în aceeași zi, dau rezultate contradictorii, și i-a recomandat o nouă analiză, printr-o altă metodă, de data asta sigură, efectuată în Germania. L-a întrebat și de simptome, însă răspunsul amicului meu a fost negativ.

Noile rezultate urmau să vină peste o săptămână, timp în care prietenul meu și-a căutat tot felul de activități și preocupări salvatoare pentru a scăpa de o ipohondrie tot mai puternică. A recitit “Jurnalul Fericirii”, s-a dus la Biserică și, în general, a încercat să nu o ia răzna. În același timp, curiozitatea îl rodea și a început să caute informații despre HIV, despre SIDA și despre

celebrele probe de sange. Din sursa in sursa, a aflat de pilda ca faimosul Western Blot reprezinta un scandal stiintific, cu foarte multe variabile interpretabile (probleme de lifestyle), care difera de la o tara la alta, conceput in linii mari pentru a produce cat mai multe rezultate "pozitive". L-a surprins placut [declaratia lui Robin Weiss](#) ca "Western Blot nu reprezinta un diagnostic util. Nu cred ca are vreun sens sa faci acest test" si a vazut filmul "House of Numbers", unde un biolog german important spune ca potrivit

[Western Blot](#)

pentru a declara o persoana infectata cu HIV "e nevoie de un anumit numar de benzi. Depinde un pic si de producatorul testului"!!!! Apoi a mai aflat

[ca cea mai sigura cale](#)

de a te vindeca de HIV este sa faci o calatorie cu avionul

[in Franta sau Australia](#)

, acolo unde sunt cele mai dure criterii pentru a putea declara pe cineva bolnav. Si a intrat putin si in istoria acestei maladii, care tine in spate o industrie de sute de miliarde de dolari, care s-a numit la inceput GRID (Gay Related Immune Deficiencies) un termen teribil de incorect politic, in care niciun doctor nu s-a imbolnavit de la vreun pacient, in care partenerii hetero ai unor persoane infectate nu iau boala, samd. Ba mai mult,

[s-a linistit destul de mult](#)

cand a aflat ca o treime din bolnavii de SIDA folosesc droguri intravenoase, iar celelalte doua treimi sunt compuse din homosexuali si dependenti de droguri afrodisiace sau psihoactive. Nefacand parte din aceste categorii, si-a spus ca mai are o sansa, indiferent de noul rezultat.

Peste doua zile cand a primit, in cele din urma, vestea cea buna s-a bucurat si si-a promis ca va spune tuturor despre fericitele experiente.

Concluzia prietenului meu a fost ca e multa incompetenta, prostie si neglijenta in spitale, dar lucurile sunt mult mai grave decat atat pentru ca exista un sistem bine pus la punct de productie in masa a bolnavilor, care trebuie sa genereze profituri. Teste HIV cat mai laxe (in SUA [exista](#) un proiect de aplicare obligatorie a acestor analize pentru toate persoanele) inseamna pacienti cat mai multi, medicamente cu duimul (statul subventioneaza o parte), deci profituri pentru industrie. La scara individuala, scenariul functioneaza cam asa: un test HIV lejer, urmat de un "pozitiv" si recomandarea medicului de a se trece direct la tratament, "hit hard and fast", cu antibiotice extreme care produc exact simptomele SIDA. Recomandarea amicului meu este sa duceti o viata crestineasca, sa nu va faceti niciodata acest test iar daca o faceti, nevoit, sa nu va incredeti in el.